

יוצא לאור ע"י - יגדיל תורה - מבצע תורה

קובץ לימוד י"ג תשרי

כולל:

הוראות רבינו • פרק משניות

חסידות • נגלה

— ENGLISH SELECTIONS —

מ'זאל לערנען א פרק משניות וואס הויבט זיך אן מיט איינע
פון די אותיות פון שמו הקדוש (עכ"פ איין פרק משניות)
. . . און לערנען אויך אן ענין אין די דרושי חסידות פון בעל
ההילולא . . . און דאס וועט נאכמער מזרז זיין אז זכותו יגן עלינו
ועל כל בני ישראל בכל מקום שהם".

(לקו"ש חכ"א ע' 296 [בנוגע לאדה"ז])

383 Kingston Ave. Room 188 | 347-223-5943

info@YagdilTorah.org | www.YagdilTorah.org

העתקת הדברים היא ברשות מיוחדת מהוצאת ספרים קה"ת

קטעים ממאמר ד"ה הצור תמים פעלו תרכ"ז

(הנזכר בהוראת רבינו)

הוראות רבינו בקשר עם יום ההילולא של כמה מהנשיאים

"זכותו יגן עלינו"

אזוי ווי ס'איז דאך דער יום ההילולא.. און ס'איז דאך ידוע דער פתגם פון רבי'ן (מהורש"ב) נ"ע אז מיר דארפן אנקומען צו זיין זכות, און "זכותו יגן עלינו" – איז מען מציע יעדערן טאן אין די ענינים וואס זיינען פארבונדן מיט יום ההילולא: מ'זאל לערנען א פרק משניות וואס הויבט זיך אן מיט איינע פון די אותיות פון שמו הקדוש (עכ"פ איין פרק משניות) .. און לערנען אויך אן ענין אין די דרושי חסידות פון בעל ההילולא .. און דאס וועט נאכמער מזרז זיין אז זכותו יגן עלינו ועל כל בני ישראל בכל מקום שהם.

(לקו"ש חכ"א ע' 296 [בנוגע לאדה"ז])

שילמדוהו במשך המעת לעת

המאמר הראשון דפרשת האזינו שאמר אדמו"ר מהר"ש בהתחלת נשיאותו הוא דבור המתחיל הצור תמים פעלו תרכ"ז—וכדאי ונכון שילמדוהו במשך המעת-לעת דיום ההילולא, או על כל פנים בימים שלאחרי זה, אבל בקשר ליום ההילולא.

(י"ג תשרי תשנ"ב - ספר השיחות ע' 96)

THE REBBE'S DIRECTIVE

The Rebbe said we need the Rebbeim's merits and suggests learning Mishnayos (at least one perek Mishnayos) and their Chassidus, utilizing their merits.

(Likutei Sichos 21:296 [pertaining to the Alter Rebbe])

We should learn the Rebbe Maharash's first maamar during the yom hahilula or after.

(Sefer Hasichos, Tishrei 13, 5752, p. 96)

צוואת המהר"ש

סדר הלימוד

תתאמצו ותתחזקו לעסוק בתורה הנגלית והנסתרה, ב' שלישי היום והלילה בנגלה, ושליש בנסתר, וביום הש"ק ב' שלישים בנסתר, ושליש בנגלה.

ותתאמצו להבין הדברים היטב ע"י הסבר לזולתו שע"ז יוצא הענין ברור יותר...

(ספר התולדות אדמו"ר מהר"ש)

הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט, וארז"ל בב"ק ד"ן סע"א א' רב חנינא כל האומר הקב"ה ותרן הוא יותרו חייו שנא' הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט א"ר חנא ואי תימא רשב"ג מאי דכתי' ארך אפים ולא כתי' ארך אף ארך אפים לצדיקים ולרשעין, וע' בגמ' תענית ד"ב א' ובסנהדרין דקי"א א' משמע שמאריך השכר לצדיקי והעונש לרשעים עד עוה"ב, וע' בתוס', והיינו כמשרז"ל היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם שפי' למחר הכוונה הוא על עוה"ב. והנה לכאן צ"ל שמאמר כל האומר הקב"ה ותרן עם המאמר א"א לצדיקי ולרשעין נרא' כסותרין ז"א שהרי להמתין כ"כ זהו מדרכי היותור כו' מבלי להעניש לרשע, וי"ל דהן אמת שאינו מוותר כלום כ"א מאריך אף אולי יחזור בתשובה וגבה דילי', והנה בזהר פ' ויגש אמרו שאמרה אורייתא קמי קוב"ה האי אדם דאת בעי למברי זמין הוא לארגזא קמן אלמלא לא תאריך רוגזך טב דלא אתברי א"ל קוב"ה וכי למגנא אתקרינא א"א, נמצא משמע שמבחי א"א נמשך הסליחה אפי' אם יחטא, וא"כ זהו יותר מן מאריך אף, שמשמע שמאריך אף וגבה דילי', וגם צ"ל האיך אפשר שהתורה תקטרג על בריאת האדם, אך הענין הוא כמובא בזהר שם שלא נברא העולם באלף לפי שמאלף יכול לימשך גם בארוך כו', ולכן

במד"ר פ' בא בענין קר"פ [=קרבן פסח] שה תמים זכר בן שנה שה בשביל אלקי יראה לו השם, תמים לשמו של הקב"ה שנא' הצור תמים פעלו, פי' כי הנה אברהם ויצחק ע"י המס"נ שלהם הגיעו לבחי' אוא"ס שלמעלה מהשתלשלו' בחי' כתר והיינו שמבחי' אם צדקת כו' לא יומשך ג"כ לאו"ה, לכן אמרו במד"ר ר"פ בלק ע"פ הצור תמים פעלו לא הניח הקב"ה פתחון פה לאו"ה לע"ל שאתה דחקתנו כו' מה עשה כשם שהעמיד מלכ"י ונביאים מישראל כך העמיד מאו"ה, והיינו כי מבחי' זו יכולים או"ה ג"כ לקבל אמנם ע"י מס"נ דעקידה נמשך מבחי' זו ג"כ לישראל דוקא.

AVAILABLE AT YAGDIL TORAH

YAGDIL TORAH IS HERE TO SERVE YIDDEN WITH ALL THEIR LIMUD HATORAH NEEDS. WE CAN HELP YOU FIND A CHAVRUSA ANYWHERE; WE HAVE A COMPREHENSIVE LIST OF WEBSITE AND PHONE LINES FOR ALL TYPES OF LEARNING, AN INTERESTING SELECTION OF SHIURIM TO DOWNLOAD, AN INTERNATIONAL CHALUKAS HASHAS, LEARNING GUIDES FOR CHASIDISHE YOMIM TOVIM, INSPIRATIONAL PUBLICATIONS AND A SHIURIM PHONE-LINE.

IN CROWN HEIGHTS WE HAVE A BEAUTIFUL BEIS MIDRASH OPEN FULL TIME, ONGOING AND SEASONAL SHIURIM, A THOROUGH DIRECTORY OF SHIURIM AND MORE.

FOR MORE INFO PLEASE VISIT YAGDILTORAH.ORG OR CALL 347 223 5943

לעילוי נשמות

הרה"ח הרה"צ ר' מאיר ב"ר אליהו ז"ל

לעילוי נשמות

הרה"ח הרה"צ ר' אליהו ב"ר אברהם אהרן ז"ל

לעילוי נשמות

הרה"צ ר' מרדכי לייב ע"ה בן הרה"צ ר' חיים דובער ע"ה חן

חומה שמוני

והנה אני חומה זו תורה כמו עד"מ החומה העשויה מאבנים נעשה מקיף ומגין להאדם אע"פ שהאדם הוא מדבר שלמעלה מהדומם דאבנים, כך עד"מ למעלה התורה נק' בחי' חומה שאותיות התורה נק' אבנים היינו לפי שנתלבשו בגשמיות בענינים גשמיים שבעוה"ז בתרומות ומעשרות, אך בהם מלובש אור א"ס ב"ה הסוכ"ע מקיף עליון, וזהו אדון עוזינו צור משגבינו כו' בחי' מקיף, ולכן ארז"ל תורה מגינה ומצלא אפילו בעידנא דלא עסיק בה שהיא בחי' חומה.

ד"ה מגילה נקראת סה"מ תרכ"ט עמ' פד

ע"י בית המדרש הוא הבירור

של נפש הבהמית

דבאמת יש בתושב"כ ובתושבע"פ שני דברים אלו דיבור ועיון, רק שבתושב"כ העיקר הוא הדיבור, ותושבע"פ העיקר הוא העיון, דעיון שייך בתושבע"פ דוקא, דבתושב"כ אינו מושג, וזהו הכח שיש בתורה על ההעלאה והמשכה. וזהו לאמר שבמ"ת דלכאו' מהו לאמר דמ"ש וידבר אל משה לאמר הוא שיאמר לישראל, אבל במ"ת דאנכי ולא יהי' לך מפי הגבו' שמענו ובה נכלל רמ"ח מ"ע וש"ס מל"ת ומהו לאמר, אך לאמר הוא שיש כח זה בתורה לעולם, שתושב"כ הוא כח על המשכה ותושבע"פ הוא כח על ההעלאה. וזהו אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש אפי' אם אבן הוא נמוח, בית המדרש הוא הדרש על הפסוק ועי"ז הוא הבירור דנה"ב, וזהו ביטול דבכל מאדך, אפי' אם אבן הוא נמוח שיהי' כמו לע"ל והסירותי לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר, וגם לב בשר יהי' כמ"ש יבוא כל בשר להשתחוות לפני.

ד"ה על שלשה דברים סה"מ תרל"ט ח"ב עמ' תקפז

התורה ירדה מבחי' אנכי

וזהו שהשיב הקב"ה למשה שאמר כי כבד פה וכבד לשון אנכי שלא הי' יכול להשפיל בבחי' דבור, אמר לו אנכי אהי' עם פיך שכדי שיומשך בדבור הוא ע"י אנכי מי שאנכי, וכמ"ש במדרש ע"פ אלה הדברים אשר דבר משה וכי מנין למשה דבור שאמו אלה הדברים שהרי אמר כי כבד פה וכבד לשון אנכי, וכתוב לא איש דברים אנכי, אלא ממתן תורה זכה לדבור, והיינו ממ"ת שנאמר אנכי הוי' אלקיך לפי שכדי שיומשך למטה בדבור זה דוקא ע"י המשכה גבוה ביותר כו'. וזהו ג"כ שהתורה נמשכה למטה בדבור לפי ששרש התורה הוא גבוה מאד נעלה שאורייתא מח"ע נפקת דהיינו מפנימי ח"ע ע"כ יכולה להשפיל למטה גם בדברי' גשמי', ומצות לימוד התורה בדבור האדם הגשמי, וכמארז"ל בעירובין אם ערוכה ברמ"ח אברי' שמורה, וזהו ומבני יששכר יודעי בינה לעתים כי נבונים אפי' בימי משה לא אשתכח, לפי ששרש הבינה דהיינו בחי' הגילוי וההתפשטות שיש בבניה הוא למעלה מחכ' כו'.

ד"ה נפתלי אילה שלוחה סה"מ תרכ"ז עמ' עח

מרווה הצמאון שנעשה בתפילה

הנותן אמרי שפר קאי על התורה שהתורה ניתנה בקול שופר, ושופר הוא בחי' תענוג, וכמארז"ל למה נק' שמה שפרה שמשפרת את הולד וכן כתיב שפרה שמים הודו שהוא לשון תענוג, וזהו מ"ש כאן הנותן אמרי שפר היינו אמרים של תענוג, כי התורה נמשכה ממקור התענוג כי עמך מקור חיים כו' ואהי' אצלו שעשועים יום יום, והיינו לפי שהתפלה היא בבחי' צמאון ותשוקה למים כאיל תערוג על אפיקי מים על העדר המים, אך התורה היא המשכת המים למטה לרוות צמאונו שבתפלה, וזהו הנותן אמרי שפר כו' שהוא בחי' לימוד התורה שאחר התפלה שמרווה צמאונו שבתפלה כו'.

והנה שלוחה קאי גם על הנותן אמרי שפר, והענין הוא שלימוד התורה צריך שיהי' עד שלא יהי' רק בבחי' שליח, דהיינו שצריך שילמוד התורה בבחי' ביטול עד שאין הדבור שלו כלל, רק הוא שליח לבד שע"י יוצא הדבור, אבל באמת אין הדבור שלו כלל רק הוא דבר הוי' ממש וכמ"ש ודברי אשר שמתו בפין כו', כל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה כנגדו, תען לשוני אמרתך כו', וזהו כל הקורא בתורה כאלו קורא בשמותיו של הקב"ה, דהיינו שקורא בשם וממשיך מעצמותו כו', וזהו מ"ש בזהר לאתקנא רזא דשמא קדישא להמשיך בשם כו' שיהי' ש"ש מתאהב על ידיך כו', אך זהו דוקא כשלומד תורה בבחי' ביטול דוקא.

ד"ה נפתלי אילה שלוחה סה"מ תרכ"ז עמ' פא

דוקא בבחי' עמל ויגיעה

ובעבודה קשה דא קושיא, דהנה המצות צריך לקיים בבחי' עבודה עבודת עבד קבלת עומ"ש בבחי' אתכפיא ואתהפכא, וכך התורה צריך לקיים בבחי' עבודה כו', וזהו שארז"ל סנהדרין דצ"ט ב' ע"פ אדם לעמל יולד (איוב ה' ז') ועדיין אינו יודע אם לעמל תורה או לעמל שיחה, פי' עמל תורה הוא בחי' לימוד התורה שצריך להיות דוקא בבחי' עמל ויגיעה, וזהו ענין הקושיא שצריך עמל ויגיעה רבה עד שבא אל האמת כי הקושיא מסתיר כו', ואח"כ ע"י יגיעה מסירין את ההסתר כו'.

ד"ה ויאמר כו' מי שם פה כו' סה"מ תרכ"ז עמ' פט

פנים ואחור

והענין הוא דהנה כתי' ראיתי והנה מגילה כתובה פנים ואחור, והיינו שיש בחי' פנים ואחור בתורה, ומה ששיבח דוד זמירות כו' שכל חיות העולמות תלוי בדקדוק א' מד"ת זהו לגבי בחי' אחור שבתורה שזהו בחי' נובלות חכמה שלמעלה תורה. אבל בחי' פנים שבתורה ע"ז נאמר ואהי' אצלו שעשועים, אצלו דוקא, שהוא בחי' שעשועי המלך הקב"ה בתורה שהיא מיוחדת במאציל ב"ה, שז"ע שאמרו בזהר אורייתא וקוב"ה כולא חד, ובידיעת עצמותו יודע את התורה, וכמ"ש אלקים הבין דרכה וכת' לא ידע אנוש ערכה, ולכן נענש בשכחה לפי שעה, שהשכחה היא מבחי' אחוריים כנודע, ושכח שהלוחות צריכים לשאת בכתף בכדי לייחד ולחבר את הכתפיים שהם בחי' אחוריים אל עבודת הקדש היא בחי' ח"ע בבחי'

פנים שמשם נמשכו הלוחות שבארון כמ"ש כתובים משני עבריהם וכמארז"ל בירושלמי דשקלים שלא הי' בהם פנים ואחור.

תורת שמואל תרכ"ז ד"ה הודו להוי' קראו כו' ע' מו

נמשלה ללחם

אמנם ענין בחי' התורה היא בחי' המשכה מלמעלה למטה, שהרי כל היושב ועוסק בתורה ממשיך המשכת אלקותו ית' למטה וכמארז"ל כל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה כנגדו שה"ע המשכת אלקותו ית' למטה, ולכן אמרו כל התורה שמותיו של הקב"ה, וכמו מי שקוראין אותו בשמו ה"ה בא ופונה לקוראו, כך ע"י שקורא בתורה שהם שמותיו של הקב"ה עי"ז הקב"ה קורא ושונה כנגדו שנמשך המשכת אלקותו ית', והמשכה זו היא בחי' המשכה פנימיות וכנודע ממ"ש במ"א בענין ותורתך בתוך מעי, וכתוב לכו לחמו בלחמי שכמו שהלחם בו וע"י נמשך חיות פנימי לאדם, ואינו כמו הלבושים שהם ג"כ גורמים חיות לאדם אבל זהו בבחי' מקיף, משא"כ הלחם הוא מחי' בבחי' המשכת החיות דאור פנימי כו', וכמו"כ יובן שמה שנמשלה התורה ללחם שהוא בחי' המשכת אלקות בבחי' אור פנימי כו'.

מד"ה ת"ר נר תנוכה – תורת שמואל דרושי חתונה ע' מה

מעלת הלילה

בפיך ובלבבך לעשותו, הנה בפיך ובלבבך זו תורה ותפלה בפיך זהו ע"י לימוד התורה בדיבור בפה, ולבבך הן בחי' ב' לבבות הנ"ל דהיינו ב' האהבות דבכל נפשך ובכל מאדך כו' ובשתיים אלה נבנה בנין הנוק' וניתקן תיקון שלה בחי' המ"ן שלה שלא נתברר עדיין כנ"ל וזהו פ"י לעשות כנ"ל, והנה ביאור איכות בנין ותיקון הנוק' ע"י לימוד התו' בפיך, יובן בהקדים ענין מארז"ל הידוע (תמיד דל"ב ע"ב) דכל העוסק בתורה בלילה שכינה כנגדו כו', דלכאורה אינו מובן מהו שאומר בלילה דוקא ואם זה מוכרח ממשמעות הפסוק שלמדו מאמר זה והוא דכתיב קומי רוני בלילה דוקא שאז הוא נוכח פני הוי' דוקא ולמה לא ביום ג"כ כו'.

אך הענין הוא כידוע בכתבי האריז"ל דבלילה דוקא יורדת הנוק' בעולמות הנפרדים להחיותם... ואז היא מוסתרת ומלובשת בלבושי' תחתונים מאד... ובכל חצות לילה חוזרת היא ועולה למעלה בבחי' העלאת מ"ן דרפ"ח ניצוצי' שביררה מן העולמות כו'.. ובעלות המ"ן שלה אזי שעת הכושר דוקא לירידת בחי' המ"ד מלמעלה לברר המ"ן שלה וכידוע שזהו תכלית המ"ן כשמתבררת בירידת המ"ד עלי' ומבררה... וענין הבירור של המ"ד הוא ענין בחי' גילוי אלקות שמתגלה במ"ן...

וגם כאן בענין עסק התורה בלילה דוקא, הענין כך הוא שבעלות המ"ן דנוק' בלילה דוקא מטעם הנ"ל אזי בחי' המוחין שבז"א דאצי' שנתלבשו בחכמ' שבתורה כידוע דאורייתא מחכ' נפקת הן בחי' מ"ד דז"א דאצי' שמבררים המ"ן.

מד"ה שה"מ ממעמקים תרל"ח – תורת שמואל ספר תרל"ח ע' שכח

מעשה רב

סיפורים אודות אדמו"ר המהר"ש

מתנהג בהרחבה

במאמרי החסידות שלו מזכיר הרבי מהר"ש הרבה פעמים על דבר מותרות, שבל ישתמשו במותרות. וכמה פעמים הזכיר במאמריו ומגז כבשי יתחמם, היינו שגם במלבושים יתלבשו במלבושים פשוטים כמו פרווה של עורות כבשים, שמתלבשים בעת הקור.

יודעה דרכו של הרבי מהר"ש, שהיה מתנהג בהרחבה הן בבנין ביתו והן בכלי הבית והן במלבושים, ביד רחבה.

יש ששאלו את הרבי מהר"ש, מדוע הוא מורה לחסידים שלא להתנהג בהרחבה, ואילו הוא עצמו מתנהג בהרחבה?

וענה להם הרבי מהר"ש:

ואים אנו שכל דבר חיוני ביותר נמצא בכל מקום ובחנם, כמו אויר, מים [זה שמשלמים עבור מים, הרי זה שכל טרחת העבודה שמביאים את המים לבית]. לחם שלבב אנוש יסעד, בשנים שעברו היה בזול. ואילו דברים שאינם מוכרחים הם ביוקר, כמו תכשיטים של זהב וכסף וכדומה, והשאלה - למה ברא הקב"ה אותם דברים שאינם מוכרחים?

ותירץ הרבי מהר"ש:

יש אנשים בעולם שצריכים גם דברים כאלו, ואני הנני מן האנשים האלו שבשבלם נבראו.

[רשימות דברים, חלק ב, עמודים עט-פ]

נשיקה - מסירת המוחין

החסיד רבי יהושע מהוראדנא היה אחד החסידים החשובים בימיו של הרבי ה"צמח צדק".

אחרי הסתלקות הרבי ה"צמח צדק", התקשר אל הרבי מהר"ש. שאלו אותו חסידים, מה ראה על ככה, שמיד התקשר אל הרבי מהר"ש, כאשר רבים היו עדיין נבוכים אל מי להתקשר.

יענה להם:

**יש ששאלו את הרבי מהר"ש,
מדוע הוא מורה לחסידים שלא
להתנהג בהרחבה, ואילו הוא
עצמו מתנהג בהרחבה?**

פעם היה מוקשה לו ענין ופירוש ב"לקוטי תורה", והרבי מהר"ש היה אז צעיר לימים, ושאל אותו על כך, והוא פירש לו את הענין. הרבי ה"צמח צדק" היה נוכח באותו מעמד ושמע את פירושו של הרבי מהר"ש, ונשקו על ראשו, והנה ענין הנשיקה הוא מסירת המוחין שלו, של הרבי ה"צמח צדק", לבנו הרבי מהר"ש.

[בשם החסיד רבי סעדיה ליברוב, "רשימות דברים", חלק ב, עמוד סד]

לימוד במוצאי יום כיפור

שמעתי מאדמו"ר נבג"מ ברוסטוב, שבכל מוצאי יום הכיפורים, אחרי תפילת ערבית, היה קורא הרבי ה"צמח צדק" לבנו הרבי מהר"ש לחדרו, לוקח שתי כוסות יין, אחת לעצמו ואחת בשביל בנו, ולאחר שהיו שותים, היה לומד אתו הרבה שעות זהר הקדוש, וכעבור כמה שנים היה סדר שלמד אתו מדרש, ולאחר כמה שנים למד אתו גמרא [אדמו"ר הדגיש "און נאכדעס גמרא"] ובשנה האחרונה לפני הסתלקותו ציווה עליו שהוא ילמד גמרא לפניו והוא שמע.

[מסיפורי הגה"ח רבי זלמן שמעון דווארקין, "שמועות וסיפורים", חלק ב, עמודים 148-49]

וימת יוסף וכל אחיו

כחצי שנה לפני הסתלקותו של הרבי ה"צמח צדק", היה פותח בכל יום את המדרש רבה וקורא לפני בנו, הרבי מהר"ש, מתוך המדרש, את הפסקא: "וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא - אף על פי שמת יוסף ואחיו אלקיהם של אלו לא מת". והרבי מהר"ש לא היה מראה בשעת מעשה שום תנועה של עצבות. אדרבה, כעין חיוך היה נראה על פניו. אך תיכף אחרי כן היה הולך לביתו, והיה ממרר בכי ושופך דמעות בלי שיעור.

[סיפורי חסידים, תורה, סיפור 1137]

With no other choice, Zalman sat in the waiting room, with about twenty other people who had come for help, reading Tehillim (Psalms).

The Rebbe had seven sons, and the youngest, Shmuel, who was seven years old at the time (and eventually would become the fourth

Lubavitcher Rebbe), was wandering around the room, occasionally talking to the visitors. When he came to our businessman and asked him why he was there, the latter, hoping that maybe somehow it might help him get in to the Rebbe, told the child his entire story, finishing with a sad word about how his only

hope is the Rebbe, and now the Rebbe won't see him.

The boy listened carefully, promised that he would see what he could do, left the waiting room, and entered his father's study.

Minutes later he returned, approached the

**ELCHONON GEISINSKY
TAX SERVICES**
(718) 774-0797

Apple Drugs
Crown Heights Pharmacy Inc.
COMPLETE PHARMACY AND HEALTH FOOD CENTER
376 Kingston Ave Tel 718-467-6700
Appledrugs376@gmail.com Fax 718-467-2461

Little Feet
506 Empire Blvd • 718-778-0078 • Sizes 18-41

סופר סת"ם
718-613-1111
mysofer.com
353 Kingston Avenue

Alexander Weisz
Electrician
Expert Service with a Personal Touch
917.776.5088

CHIEF INSURANCE AGENCY, INC.
YOUR TRUSTED FULL SERVICE INSURANCE BROKERAGE FIRM
COMPETITIVE RATES
COMMERCIAL & PERSONAL INSURANCE
PERSONALIZED COVERAGE
ACCESS TO MULTIPLE INSURANCE COMPANIES
Pichus@Chie-Inurance.com 718.798.5602
www.Chie-Inurance.com 718.359.8802

EMPIRE PRESS
Benchers-Invitations-Thank You Cards-Tshuros
Quick Turnaround. Quality Service
www.EmpirePress.com • 1-888-4-BENCHERS

סיוואלד
www.seewaldcars.com
Affordable • Wheelchair Accessible
773cars@gmail.com • 718.773.2277 • 917.520.7452

Learning Motzei Yom Kippur

I heard from my father in Rostov that every year on *Motzei Yom Kippur* after *Ma'ariv*, the *Tzemach Tzedek* would call his son, the Rebbe Maharash to his room, take two cups of wine—one for himself and another for his son—and after drinking the wine, would learn *Zohar* for many hours. After a few years of this *seder*, *Midrash* was added to the study session, and eventually *Gemara* was added as well. The final year prior to his *histalkus*, the *Tzemach Tzedek* instructed the Maharash to learn *Gemara* in front of him and he would listen.

Shme'uos Ve'sipurim, Rabbi Zalman Shimon Dworkin, vol. 2 pp. 148-149

Yosef and All of His Brothers Passed On...

Approximately half a year before his passing, the *Tzemach Tzedek* would open the *Midrash Rabah* every day and read the following passage to his son, the Rebbe Maharash: “*Yosef and all of his brothers passed on*—even though Yosef and all his brothers passed on, their G-d did not.” The Rebbe Maharash would not show any emotion during these readings; quite the contrary—a faint smile could be visible on his face. However, immediately thereafter, he would go home and burst into bitter tears, weeping uncontrollably.

Sipurei Chassidim, Torah, Story #1137

Kissing—Delivery of Mochin

The Chassid Reb Yehoshuah of Horodna was

one of the distinguished Chassidim of the *Tzemach Tzedek*. After the *histalkus* of the *Tzemach Tzedek*, he immediately connected to the Rebbe Maharash. The Chassidim asked him “How were able to immediately connect with the Rebbe Maharash while so many other Chassidim remained confused as to whom they should connect to?”

He answered:

“I once encountered a specifically puzzling portion of *Likutei Torah*. The Rebbe Maharash was a young boy at the time, and I asked him for *peshat*, and he explained it effortlessly. The *Tzemach Tzedek* was present at the time. Upon hearing the explanation of his son, he promptly kissed him on the head. Now, kissing is known to be the delivery of a person's *Mochin*, and as such, the Rebbe Maharash possesses the *Mochin* of his father, the *Tzemach Tzedek*.”

Reshimos Devarim, in the name of the Chassid Reb Saadya Lieberow, vol. 2 p. 64

Luxurious Conduct

In his *ma'amarim*, the Rebbe Maharash frequently mentions the idea of “luxury,” cautioning against indulging in luxurious pursuits. He would frequently quote the *passuk* from Iyov “ומגז כבשי תחמום — and with the fleece of my lambs [did he not] warm himself?” explaining that one should wear simple clothes, such as a plain coat of regular wool in the winter.

The conduct of the Rebbe Maharash is well known—he led a luxurious lifestyle. His house, the furnishings, and his clothes were all quite luxurious.

The Rebbe Maharash was once asked “How can you instruct your Chassidim not to engage in luxuries when you yourself do so?”

The Rebbe Maharash answered:

“We find that the more vital something is, the more available it is, such as air and water (the fact that some people pay for water is merely a delivery fee; water itself is essentially free).

Bread, a most vital ingredient for life, used to be inexpensive as well. Things that are not so vital, such as gold and jewelry, are costlier. Now, let me ask you, why did Hashem create these unnecessary things?”

“It must be that there are certain people that need these not-so-vital items, and for them, these things were created ... I am one such person.”

Reshimos Devarim, vol. 2 pp. 79-80

The Czar's Army's Iron Pots

Zalman was a successful businessman. He had made millions of rubles in his metal business, but now that same business was threatening to end his life.

Several months earlier, he had landed an immense government contract to supply all the cooking utensils for the czar's army. The deal was worth a fortune, a real blessing from G-d ... until he received a summons to appear in the imperial court on charges of thievery and treason!

It seems that someone reported to the government that Zalman was making the pots a bit thinner than promised. He had received funds for 100,000 tons of iron, but really only used 90,000, thus cheating the government out of a pretty penny.

To make matters worse, the report was true! He did it. Everyone did it. That's how things were in czarist Russia.

But that didn't change anything. If he would be found guilty, which he almost certainly would be, it would be the end of him.

Zalman did not give up, however; there was still a ray of hope. Being a follower of the third Lubavitcher Rebbe, the *Tzemach Tzedek*, he would go to him and hope for a miracle.

But when he arrived, he was told that the Rebbe wasn't receiving visitors until further notice. This meant that the doors could open any minute, or it could take several days.

משניות

מתחיל באותיות של שמו הק'

ש

מסכת שבת פרק כג

א שואל אדם מחברו כדאי יין וכדי שמון, ובלבד שלא יאמר לו הלוגי, וכן האשה מחברתה כפרות. ואם אינו מאמינו, מניח טליתו אצלו ועושה עמו חשבון לאחר שבת. וכן ערב פסח בירושלים שחל להיות בשבת, מניח טליתו אצלו ונוטל את פסחו ועושה עמו חשבון לאחר יום טוב:

ב מונה אדם את אורחיו ואת פרפרותיו מפיו, אבל לא מן הכתב. ומפיס עם בניו ועם בני ביתו על השלחן, ובלבד שלא יתכונן לעשות מנה גדולה כנגד קטנה, משום קביא. ומטילין חלשים על הקדשים ביום טוב, אבל לא על המנות:

ג לא ישכר אדם פועלים בשבת, ולא יאמר אדם לחברו לשכר לו פועלים. אין מחשיכין על התחום לשכר פועלים ולהביא פרות, אבל מחשיך הוא לשמור, ומביא פרות בידו. כלל אמר אבא שאול, כל שאני זכאי באמירתו, רשאי אני להחשיך עליו:

ד מחשיכין על התחום לפקח על עסקי כלה, ועל עסקי המת להביא לו ארון ותכריכין. גוי שהביא חלילין בשבת, לא יספד בהן ישראל, אלא אם כן באו ממקום קרוב. עשו לו ארון וקפרו לו קבר, יקבר בו ישראל, ואם בשביל ישראל, לא יקבר בו עולמית:

ה עושין כל צרכי המת, סכין ומדיחין אותו, ובלבד שלא יזיזו בו אבר. שומטין את הכר מתחתיו ומטילין אותו על החול בשביל שימתינו. קושרין את הלחי, לא שיעלה, אלא שלא יוסיף. וכן קורה שזשברה, סומכין אותה בספסל או בארכות המטה, לא שתעלה, אלא שלא תוסיף. אין מעמצין את המת בשבת, ולא בחל עם יציאת הנפש. והמעמץ עם יציאת נפש, הרי זה שופך דמים:

מ

מסכת שבת פרק יח

א מפנין אפלו ארבע וקמח קפות של תבן ושל תבואה מפני האורחים ומפני בטול בית המדרש, אבל לא את האוצר. מפני תרומה טהורה, ודמאי, ומעשר ראשון שנטלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שנפדו, והתרמוס היבש, מפני שהוא מאכל לעניים. אבל לא את הטבל, ולא מעשר ראשון שלא נטלה תרומתו, ולא את מעשר שני והקדש שלא נפדו, ולא את הלוף, ולא את החרדל. רבן שמעון בן גמליאל מתיר בלוף, מפני שהוא מאכל עורבין:

(ב) חבילי קש וחבילי עצים וחבילי ירדים, אם התקינן למאכל בהמה, מטלטלין אותן, ואם לאו, אין מטלטלין אותן. כופין את הסל לפני האפרוחים, כדי שיעלו וירדו. תרנגולת שברחה, דוחין אותה עד שתפנס. מדדין עגלין וסחיין ברשות הרבים. אשה מדדה את בנה. אמר רבי יהודה, אימתי. בזמן שהוא נוטל אחת ומניח אחת, אבל אם היה גורר, אסור:

ג אין מילדין את הבהמה ביום טוב, אבל מסעדין. ומילדין את האשה בשבת, וקורין לה חכמה ממקום למקום, ומחללין עליה את השבת, וקושרין את הטבור. רבי יוסי אומר, אף חותכין. וכל צרכי מילה עושין בשבת:

ו

מסכת דמאי פרק ב

א ואלו דברים מתעשרין דמאי בכל מקום. הדבילה והתמרים, והחרובים, הארז, והפמון. הארז שבחוצה לארץ, כל המשתמש ממנו פטור:

ב המקבל עליו להיות נאמן, מעשר את שהוא אוכל, ואת שהוא מוכר, ואת שהוא לוקח, ואינו מתארח אצל עם הארץ. רבי יהודה אומר, אף המתארח אצל עם הארץ נאמן. אמרו לו, על עצמו אינו נאמן, כיצד יהא נאמן על של אחרים:

ג המקבל עליו להיות חבר, אינו מוכר לעם

הארץ לח ויבש, ואינו לוקח ממנו לח, ואינו מתארח אצל עם הארץ, ולא מארחו אצלו בכסותו. רבי יהודה אומר, אף לא יגדל בהמה דקה, ולא יהא פרוץ בנדרים ובשחוק, ולא יהא מטמא למתים, ומשמש בבית המדרש. אמרו לו, לא באו אלו לכלל:

ד הנחתומים לא חיבו אותם חכמים להפריש אלא כדי תרומת מעשר וחלה. החנננים אינן רשאים למכור את הדמאי. כל המשפיעין במדה גסה, רשאים למכור את הדמאי. אלו הן המשפיעין במדה גסה, כגון הסיטונות ומוכרי תבואה:

ה רבי מאיר אומר, את שדרכו להמדד (בגסה ומדדו בדקה, טפלה דקה לגסה. את שדרכו להמדד בדקה ומדד בגסה טפלה גסה לדקה). איזו היא מדה גסה. ביבש, שלשת קבין, ובלח, דינר. רבי יוסי אומר, סלי תאנים וסלי ענבים וקפות של ירק, כל זמן שהוא מוכרן אכסרה, פטור:

א

מסכת ברכות פרק ה

א אין עומדין להתפלל אלא מתוך כבד ראש. חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת ומתפללים, כדי שיכוננו את לבם למקום. אפלו המלך שואל בשלמו, לא ישיבנו. ואפלו נחש כרוך על עקבו, לא יפסיק:

ב מזכירין גבורות גשמים בתחית המתים, ושואלין הגשמים בברכת השנים, והבדלה בחונן הדעת. רבי עקיבא אומר, אומרה ברכה רביעית בפני עצמה. רבי אליעזר אומר, בהודאה:

ג האומר על קן צפור יגיעו רחמיך, ועל טוב יזכר שמך, מודים מודים, משתקין אותו. העובר לפני התבה וטעה, יעבר אחר תחתיו, ולא יהא סרבן באותה שעה. מנין הוא מתחיל, מתחלת הברכה שטעה בה:

ד העובר לפני התבה, לא יענה אחר הכהנים

STORIES (CONTINUED)

businessman, and told him quietly: "You see that man sitting near the door, also reading Tehillim? He needs one thousand rubles for his daughter's wedding. Give him the money he needs, and G-d will take care of your upcoming trial."

Of course our hero promptly gave the charity. Sure of victory, he told the boy to thank his father for the blessing, and left the premises a new man, full of optimism and hope.

One month later, Zalman was standing confidently in the courtroom before the judge. He didn't even bother hiring a lawyer. After all the Rebbe said that G-d would take

care of everything, and in any case, the best lawyer in the world couldn't help him.

The judge examined all the papers, first those of the prosecution, then those of the defendant, pausing several times to look up at the litigants. Finally he removed his reading glasses, held his head erect, and declared, "Very severe accusations, very severe indeed. If the accused is guilty as charged, the punishment will be at least twenty years, do you understand?" The prosecutor nodded his head, as did the defendant, who was beginning to worry.

The judge put his spectacles on once more, silently read the briefs again, and again looked up, pushed his glasses up onto his forehead,

thought for a while, and announced: "The only way to settle this is to actually weigh all the pots and pans."

"But, your excellency," exclaimed the prosecutor, "that will take months, and at such expense to the country. Your excellency has before him the testimony of reliable witnesses..."

Our hero was really sweating now. If the pots were weighed, he was finished.

"That is my decision!" said the judge. "Tomorrow the army will send one hundred wagons to bring all the vessels to the courtroom for weighing." He raised his gavel, pounded it on the huge table before him, and announced, "Court adjourned!"

בגיונות של זהב, כדי שלא יכמושו. רבי יוחנן בן ברוקה אומר, חריות של דקל היו מביאין וחובטין אותן בקרקע בצדי המזבח, ואותו היום נקרא יום חבוט חריות:

ז מיד התינוקות שומטין את לולביהן ואוכלין אתרוגיהן:

ח ההלל והשמחה שמונה כיצד, מלמד שחייב אדם בהלל ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון של חג, כשאר כל ימות החג. סכה שבעה כיצד, גמר מלאכול, לא יתיר סכתו, אבל מוריד את הפלים מן המנחה ולמעלה, מפני כבוד יום טוב האחרון של חג:

ט נסוך המים כיצד, צלוחית של זהב מחזקת שלשת לגים היה ממלא מן השלוח. הגיעו לשער המים, תקעו והריעו ותקעו. עלה בכבש ופנה לשמאלו, שני ספלים של כסף היו שם. רבי יהודה אומר, של סיד היו, אלא שהיו משחרין פניהם מפני הין. ומנקבין כמין שני חטמין דקין, אחד מעבה ואחד דק, כדי שיהיו שניהם פלין בבת אחת. מערכי של מים, מזרחי של יין. ערה של מים לתוך של יין, ושל יין לתוך של מים, יצא. רבי יהודה אומר, בלג היה מנסך כל שמונה. ולמנסך אומרים לו, הגבה ירך, שפעם אחת נסך אחד על גבי רגליו, ורגמוהו כל העם באתרוגיהן:

י כמעשהו בחל כן מעשהו בשבת, אלא שהיה ממלא מערב שבת חבית של זהב שאינה מקדשת מן השילוח, ומניחה בלשכה. נשפכה או נתגלתה, היה ממלא מן הפיור, שהיו והמים המגלין, פסולים לגבי המזבח:

כל אחד ואחד נוטל בביתו:

ה מצות ערבה כיצד, מקום היה למטה מירושלים, ונקרא מוצא. יורדין לשם ומלקטין משם מרביות של ערבה, ובאין וזוקפין אותן בצדי המזבח, וראשיהן כפופין על גבי המזבח. תקעו והריעו ותקעו. בכל יום מקיפין את המזבח פעם אחת, ואומרים, אגא ה' הושיעה נא, אגא ה' הצליחה נא. רבי יהודה אומר, אני והו הושיעה נא. ואותו היום מקיפין את המזבח שבע פעמים. בשעת פטירתו, מה הן אומרים, יפי לך מזבח, יפי לך מזבח. רבי אליעזר אומר, ליה ולך, מזבח. ליה ולך, מזבח:

ו כמעשהו בחל כן מעשהו בשבת, אלא שהיו מלקטין אותן מערב שבת ומניחים אותן

אמן, מפני הטרוף. ואם אין שם כהן אלא הוא, לא ישא את כפיו. ואם הבטחתו שהוא נושא את כפיו וחוזר לתפלתו, רשאי:

ה המתפלל וטעה, סימן רע לו. ואם שליה צבור הוא, סימן רע לשולחיו, מפני ששלוחו של אדם כמותו. אמרו עליו על רבי חנינא בן דוסא, שהיה מתפלל על החולים ואומר, זה חי וזה מת. אמרו לו, מנין אתה יודע. אמר להם, אם שגורה תפילתי בפי, יודע אני שהוא מקבל, ואם לאו, יודע אני שהוא מטרף:

מסכת סוכה פרק ד

א לולב וערבה, ששה ושבעה. ההלל והשמחה, שמונה. סכה ונסוך המים, שבעה. והחליל, חמשה וששה:

ב לולב שבעה כיצד, יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת, לולב שבעה, ושאר כל הימים ששה:

ג ערבה שבעה כיצד, יום שביעי של ערבה שחל להיות בשבת, ערבה שבעה, ושאר כל הימים ששה:

ד מצות לולב כיצד, (יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת), מוליכין את לולביהן להר הבית, והחזנין מקבלין מהן וסודרין אותן על גב האצטבא, והזקנים מניחין את שלהן בלשכה. ומלמדים אותם לומר, כל מי שמגיע לולבי בידו, הרי הוא לו במתנה. למחר משפמיין ובאין, והחזנין זורקין אותם לפניהם. והן מחספין ומפין איש את חברו. וכשראו בית דין שבאו לידי סכנה, התקינו שיהא

המשובה ללומדי תורה -
היכל הלימוד תפארת יצחק
6:00 בבוקר עד 2:00 בבוקר
- פתוח כל ימי השבוע
- מבחר נאה של ספרים
- גישה דיגיטלית לארבעים ואחת אלף ספרים
574 רחוב אמפייער בין ברוקלין לקינגסטון, סמוך יותר לקינגסטון

STORIES (CONTINUED)

It took over a week to organize the wagons, travel to the factory and load them all up, and then another week or so to bring them to the court, weigh them and record the results. When it was all finished and the results were brought to the courtroom, the tension was so thick you could almost cut the air with a knife. Word of the trial had reached the newspapers, and the courtroom was packed.

The judge entered after everyone was seated, took his place behind his huge desk, picked up the papers and read carefully. The courtroom was silent.

After several minutes he looked up at the defendant, squinted his eyes as though in sheer hatred, and spoke almost theatrically.

"Mr. Zalman, you . . . you lied to the government!"

The judge was holding the papers in both hands

and leaning forward on his desk, peering over them at the accused, almost completely out of his chair. Zalman was swooning. He wiped his brow with his handkerchief. He thought he was about to faint.

The guards moved a few steps closer to him. The prosecutors looked at each other from the corners of their eyes and faintly smiled.

"You declared to the Russian Government that you needed one hundred thousand tons of iron. You took funds for one hundred thousand tons of iron!"

The judge was now standing, leaning with his entire body over the table, holding the papers in one hand, shaking them in the air as he spoke, and almost whispering, hissing at poor Zalman . . . "And you really used . . . one hundred and twenty thousand tons! Those pots weighed twenty thousand tons more than you reported.

"Mr. Zalman, you are a patriot!"

Two days later our hero was waiting again in the Rebbe's front room, this time to thank him for the miracle. But when he was finally sitting opposite the Rebbe and began thanking him, the Rebbe was surprised. He didn't remember ever giving such a blessing.

"But your son, Shmuel, told me . . ." said the businessman.

The Rebbe summoned his son, who admitted that he had done the whole thing on his own.

"But how did you give him such a blessing? How could you have been sure that it would be all right?" his father asked.

"Simple," answered the boy. "I saw in Heaven the weight of all that charity jumping onto his pots on the scale. It was obvious that it would be more than a few thousand tons . . ."

By Tuvia Bolton

EXCERPTS FROM CHASSIDIC DISCOURSES

SPECIFICALLY FOR YIDDEN

The Midrash Rabba explains the possuk regarding the requirements of a korban Pesach, "Se tomim zochor ben shana" - "a perfect, one year old lamb -" as follows: The lamb is connected to what Avraham said at the akeida, "Hashem will provide the lamb." "Perfect" describes Hashem about Whom it says, "Hatzur tomim paalo - the rock, His acts are perfect."

The explanation of this Midrash is as follows: through their self sacrifice, Avraham and Yitzchak reached the level of Ein Sof light which transcends Hishtalshelus, and is the level of keser.

Generally, from this level even non-Jews can receive *hashpa'ah*. Regarding Bilam, the midrash uses the possuk "hatzur tomim paalo" to explain that Hashem did not want the goyim to excuse themselves by saying, "You pushed us away from serving You." He

therefore gave them kings and prophets just like He did for the Yidden.

This implies that from the level of "tomim - perfection," which transcends hishtalshelus, even non-Jews can receive *hashpa'ah*. However, through the mesirus nefesh of Avraham and Yitzchok at the akeida, they accomplished that this level should be drawn down specifically to the Yidden.

(Adapted from an excerpt of the maamar Hatzur Tomin Paalo, 5627)

SIMILAR TO BREAD

The idea of Torah is a flow from above to below. Indeed, one who occupies himself with Torah study draws Elokus down below. Our sages say, "whoever reads and studies Torah, Hashem reads and studies the Torah opposite him." This is the idea of drawing Elokus down below.

It is for this reason our sages said that "the entire Torah is names of the Holy One, Blessed be He." Just like when someone calls a person's name the person turns toward the one calling him, likewise when someone reads the Torah - which is like calling Hashem's name - it causes Hashem to "read and study the Torah opposite him," meaning that Elokus is drawn down.

This flow of Elokus is a *pnimiyusdike* flow, as is explained elsewhere, concerning the concept of "Your Torah is in my innards." It is written (in reference to Torah), "Come and partake of My bread." Torah is similar to bread from which the person derives internal vitality, unlike clothing. Although clothes provide vitality for the person, it is only in an encompassing manner. Bread, however, gives life in an internal manner. Similarly, it can be understood that Torah is an internal flow of Elokus.

(Toras Shmuel Drushei Chasuna p. 45)

Lfs Lieblch
financial services (718) 771-0887
ASHER LIEBLICH · LFSwealth.com
CPA, CFP(®), MBA (TAXATION)

Shmuel Spielman
Carpet Cleaning
917.370.7037 / 718.774.4180

Michael Carciente MD
Board certified Neurologist 332 E. 14TH ST.
14TH STREET MEDICAL ARTS NY, NY 10003
212.481.3333

\$99 a Day, Kingston Ave Apartment
Across the street from 770
Call 718-773-8000 to reserve apartment
Youtube: Crown Heights Rooms

קופעל דיור
KUPEL DIROT
718-493-0995
OLD CITY TZPAT - VACATION APARTMENTS
Daily and weekly rentals. kupeldirot@gmail.com

CROWN COOLING & HEATING
718-635-1176
Service • Installation • Maintenance
Commercial • Residential • EPA Certified

718.221.9939
BOYTIQUE
BOYS MENS
SUITS & BLAZERS
PANTS & COATS - SHIRTS & TIES
SCHOOL UNIFORMS
DRESS & SPORT APPAREL
www.Boytique.com

Essel Eyewear
1-888-ESSEL-76
sholem@esseleyewear.com

Glasses
Contacts
The Best Prices
in Crown Heights